Ali püsküllüoğlu

gül, sevgili yurdum

1983 toprak şiir ödülü

ali püsküllüoğlu, gül, sevgili yurdum

* varlık / şiir 7

Varlık

Şiir dizisi : 8
Varlık Yayınları / Sayı : 100
İlk basım : Ocak 1984

Varlık Yayınları A.Ş.
Cağloğlu Yokuşu 40/2, İstanbul
Dizgi : Nurel, Baskı : Kurtiş Matbaası

ALİ PÜSKÜLLÜOĞLU

GÜL, SEVGİLİ YURDUM

1983 Toprak Şiir Ödülü

Varlık yayınları

Yurdanur'a

SÖZLER VE ACILAR

Yurdum! dedim
sabahla
üstüne güneşler doğdurdum

Irmaklarını kaynaklarla
denizlerini ırmaklarla besledim
dağlarını
ağaçlarla

Seni ben de bilmezsem
kim bilir

Anmak için adını
bir taşa yazmam mı gerek
Bir ağaca
bıçakla çizilen adlar gibi
bir sıraya
çizilen adlar gibi

Birkaç sözcük, duyulan
uzaktaki kayalardan
Adını söyler gibi sevilen birinin
İşte diyorum bak bana
çınlasın kayalar
senin adınla

Kim durabilir, uzaktan
geçerken sen
Kim durabilir yerinde
varken solurken yürürken
mavi bir aydınlıkta
dökülen sular gibi

Ansın diye
bütün insanlar
adın yazılı
taşlarda şimdi

SOKAK DÜŞÜNCELERİ

Emre Kongar'a

Sokağa çıkıyorum
Yürüyorum işime her sabah aynı yoldan,
Selamlaşıyorum tanıdıklarla
Ki hiçbirinin yüzü gülmüyor;
Geçitlerde duruyorum, arabalar geçiyor hızla,
Karşıya geçiyorum dikkatle ve irkiliyorum
Üstüme çevrilmiş silahlardan.

Çocuklar oynuyor parkta, kavga da ediyorlar
Kardeşlerle, arkadaşlarla;
Biliyorum, insan kavgayla büyür
Biliyorum, dümdüz değil yaşam
Bunları düşünüyor
Ve irkiliyorum
Üstüme çevrilmiş silahlardan.

Kent inliyor derinden, uğulduyor
Sabahın keyfi, düşünmezsen, sürer gider gün boyu,
Ama olmuyor, düşünüyor insan:
Artık, para beş para etmiyor
Herkesin belini büküyor ev geçindirmek, çocuk büyütmek
Bunları düşünürken, irkiliyorum
Üstüme çevrilmiş silahlardan.

Oyumu kullandım her seçimde, yurttaşım ben,
Başkaları seçildi hep yine de.
Yaşım ilerliyor, göreceğim yok o günleri;
Bir oğlum var, demek o da sıkıntı çekecek böyle,
Onun oğlu da belki.
Düşünürken bunları, irkiliyorum
Üstüme çevrilmiş silahlardan.

Ozanım ben, yaralar beni
Her sabah gazetelere geçen ölüler,
Trafik kazaları, yangınlar bile.
N'olacak ülkemin hali, diyorum.
Halkımız yine de çıkacak düze
Biliyorum, düşünüyorum ama irkiliyorum
Üstüme çevrilmiş silahlardan.

ÇÜRÜME

Pis, iğrenç bir koku bu.
Duymuyor musunuz? Öyleyse
Siz de yüzüyorsunuz o koku içinde.

Sabahları kalkıp
El yüz yıkamanız boşuna,
Akşama değin sıktığınız eller
Kirletecek elinizi, siz de onların elini,
Onlar ötekilerin.

Zincirleme bu çürümüşlük.
Kan kurur, kan yıkanır suyla.
Ama bu koku sarmış havamızı bir kez
Gitmez, asılıp kalmıştır
Yakıcı güneşe karşın gökyüzünde.

Ağaç içinden çürür
Elmayı oyar kurt, sineği yer örümcek,
Ve insanı yer insan.

Nice iğrençlik, nice yalan
Sürüp gider böylece.

Değil ağacın çürüğü
Değil elmanı kurdu, sineğin örümceği
Değil kokutan.

İçten içe bir çürüme.
Değil suyun taşı oyması gibi.

Vurup yıkmalı bu yapıyı
Her kazma inişte
Daha derine daha derine!

KENT

Uykuda şimdi.

Bir minare, sivri.
Antenli damlar.
Ve ötede Mamak
Hüseyin Gazi
sis ve kar içinde.

Kent, kımıldamaz.

Çökmüş üstüne
Yorgunluğu yüzyılların.
Ağır gelir omuzlarına
çatılar.

Hiç soru sormaz.

Kapısını kapadı mı bir
ölsen duymaz
üç günden sonra bile.
O yüzden
olağandır bunca ölümler.

Uyur, öylece.

ÇOCUKLARI, ÜLKEMİN

Ölüm, gençleri
çok seviyor ülkemde

Daha büyümeden çocuklar
ölüp gidiyor

Biraz büyüse de kimileri
daha el ele tutuşmadan

Bir sevgi sözü
bir sarılma

Onlara göre
değil sanki
aşk

Ölüp ölüp gidiyor gençler
yurdumun çocukları

Nice acılarla
boğuşarak

Nice yiğitliklerle
yanarken gönülleri

Ölüp ölüp gidiyor
ölüp ölüp gidiyor

DAR GÜNLERDE GÖĞE BAKAN BİRİ KONUŞUYOR

Bakıyorum göğe: Kuşlar uçuyor gökte.
Bakıyorum göğe: Bulutlar.
Bir helikopter
kentin üstünde.

Bakıyorum göğe: Uzak
çok uzak gök.

Nice istekler gibi uzak
nice sevgiler gibi.
Nice umutlar gibi uzak
nice gerçekler gibi.

Bakıyorum göğe: Çılgın bir boşluk
uzanıyor önümde.

Beni alıyor içine
ülkemi alıyor.
Dünyayı alıyor içine
evreni alıyor.

Gelecekler geçmişlerden daha iyi
biliyorum.
Böyle diyenlere
şapkamı çıkarıyorum.

KİMSE

Kim
düşünür
karıncaları şimdi
buğular çıkarken yerden
yağmurdan sonra

Kim
bakar
sabah çiyinde
şu iğdenin
ıslanmış yapraklarına

Kim
üstlenir
sorumluluğunu
insan olmanın
yüzyılımızda

OLMAZ OLUR ŞEYLER

Kimi kez gökyüzü
mavi de olabilir
Kimi kez kuşlar
uçabilirler de
vurulup vurulup düşen

Ve karıncalar
üşüşürler
sulara inmiş bulutlara
Çocuklar
büyüyebilirler
daha on beşine gelmeden

İri sıska çirkin
niceleri çıkıp çıkıp gelir
güzelliğin
artık unutulduğu yerden

Aşkı da umudu da çığlık çığlığa
atabilir kuşlar
derinliklerine toprağın
gökyüzünden

Senin olmayabilir
ölümün eli
değdikçe ürperen gövden

UMUTSUZ MUYUZ?

Umutsuz muyuz?
Hayır, değiliz.

Neyi bekliyoruz peki?
Gökyüzünden güzel bir bulutun geçmesini.

Ne yapacağız onu görünce?
Göğe kuşlar salacağız.

Umutsuz muyuz?
Hayır, değiliz.

Açın gömleğinizin yakasını
Göğsünüzü verin rüzgâra.

Toplayın dağ çiçeklerini
Uçup gitsin kuşlar.

Umutsuz muyuz?
Hayır, değiliz.

Ağacın cılız gövdesi bile
Canlanır sevgiyle bakınca.

Kötü değildir ağlamak
Yüreğim boş bir kafes işte.

Umutsuz muyuz?
Hayır, değiliz.

Hadi, uçuralım göklere
Sevgi kuşlarını!

Kurt kuş börtü böcek
İnsan ve siyasal ekonomi

Gözleri dolu dolu
İki yanında elleri

Daha dündü oturup konuşmuştuk
Unutmuş geçenleri

Dağ taş geçmiş geçecek
İnsan ve siyasal ekonomi

Yıllar var ki gidememiş
Gelememiş sevenleri

Daha dündü oturup konuşmuştuk
Anlayamamış şu dünyayı

Eş dost ne diyecek
İnsan ve siyasal ekonomi

Çok konuştuk bunları vaktiyle
Yine de bir şey var ki

Sevdanın bir yüzü yalım
Tek yol: Sevgi

DOSTLAR

TARİH, COĞRAFYA, YURT BİLGİSİ

I

Bugün bir tuhafım
İlkyazdan düşünüyorum güzü.

Güz güzgâr demektir biraz da
Yağmur demektir
Ve dökülen sarı yaprak demektir
Eski şiirde.

II

Uzun boylu hoş yarim
İlkyaz daha.

Ama kara bulutlar
Çöküyor her yana
Grileşiyor gözleri kadınların
Yağmur yağıyor.

III

Seni, uzun bir sevdada
Yanımda görüyorum
Uzun bir yürüyüşte
Yanımda olmanı istiyorum

Ne çok şey oluyor bir yılda
Üstelik yağmur da yağıyor.

ARKADAŞ

Arkadaş, iyi bir günü
Sakla kötü günlere
İyi bir dostu da öyle
Güleç bir yüzü de sakla
Sakla yiğitliği korkaklığı sevgiyi
Kini sakın saklama

Ağaç dik, sula çiçekleri
Çocukları görünce gülsün gözlerinin içi
Üç günlük dünya
De, bağışla herkesi
Söz götüreni, söz getireni
Kalleşi hayını sakın bağışlama

Arkadaş, ezberle ya da yaz bir yana
Otogarlarda, istasyonlarda
Ayrılık sözlerini
Hastanelerde, mapusanelerde
Söylenen türküleri
Ezberle ve sakın unutma

O

Oydu saati soran bana
Sigaramdan sigarasını yakan
Elleri çatlak yüzü tıraşlı
Soluğu buğu buğu çıkan

Oydu sırtında kâğıt taşıyan
Harç karıyordu gördüm
Pazarda küfeci işlikte çırak
Bir günde birkaç yıl yaşayan

Oydu ta derinden kömür çıkaran
Demir-Çelik'te ağır işçi
Hastanelerde hapsanelerde yatan
Tarlada ırgat vapurda ateşçi

Oydu tezgâhlarda kumaş dokuyan
Dalyanda ağları çeken
Uçakları trenleri kaldıran
Yorgun güleç onurlu

Vazgeç ağıtlardan, güneş ışıklarından
Bir yol bul sesine
Ve ayarla onu
Sonsuza giden bir çığlık olarak.
Her şafak bir gölge gibi
Kim görse
İşte budur çilenin safiri
Y ada şöyle bir şey:
İşte, dağların türküsü!

Bir hışım bir kayra bir yol uğrusu,
Ölgün bir sevda.
Ki orda her şey mavi.
Eser durur ezinç
Ve şubat yelleri
Öfke basınca bütün dalları!
Sıyrılır yen
Ve ten ince, soluk, titrek bir alev gibi.

Şunu bil:
Havuzlar dolu kum, çakıl ve yaprak.
Üzüncün sıyrılmış kını
Ayna ve tarak!
Soyulmuş kabukları
İri kozalaklarıyla çamlar,
Uzaktan, kayalıklardan
Bir rüzgâr
Bir rüzgâr
Bir rüzgâr.

Dinmeyen,
Gövdeye bol gelen bir ağrı.
İkiyüzlü, iğrenç.
Görmüyor sokaklarda kimse kimseyi.
Yıldırım
Evlerin çatılarını yalamadan geçiyor
Ve bu yüzden
Ölümler başka türlü,
Yıkıyor her yanı ilenç!

Gülüyorken gün çocuk dişleriyle
Kimin, hangi demirci çırağının örsü
Çıkarıyor, derinden gelen bu sesi?
Kar altında kalmıştır gül,
Ama besliyor onu
Kuş diliyle bahçıvan.
Bunca fırtınadan sonra, yine de
Alnında bir yaz güneşi!

YILLAR SONRA ORHAN VELİ

Unuttu ozanlar
güzel günleri
ve Orhan Veli'yi
O Orhan Veli ki sıcak
sımsıcak şiirlerin ozanı
O Orhan Veli ki
gökyüzünü
bizim için boyayan maviye
ve rakı şişesinde balık olan
bütün ozanlar yerine

Yatıyor Urumelihisarı'nda şimdi

ANILAR

BİR YAZ GECESİ

Gökyüzünde bulutlar
Uyuyan yıldızları süpürüyordu

(İnanırım, o şimdi
önlüğünün ucuyla gözlerini silmiştir)

Kestane fişekleri patlatan
Bıçkın çocukları dinledim bir süre

(İnanırım, o şimdi
bayram olduğunu bile düşünmemiştir)

Doyumsuz hovarda gece
Ay tepenin üstünde

(İnanırım, o şimdi
geceyi uykusuz geçirmiştir)

Ve sabah oldu, günaydın
Bize bunca dostlukla gelen güzel yaz

(İnanırım, o şimdi
şöyle demiştir: «Irmak ne kadar da güzeldi!»)

Solgun bir ay vardı
Uyanmakta günün el değmemiş yüzüne

(İnanırım, o şimdi
daha neler neler söylemiştir)

PARK

Ağaçlar, kuşlar, insanlar
Şurada işte.

Güneşin yüzü daha sıcak
Çocuğun gözleri daha sevinçli.

Ne diyor bak çocuk:
«Amca,
Elimden yüzlerce kuş
Uçuyor havaya!»

Suyun sesi karışıyor
Ötede, yaprakları hışırdatan rüzgâra.

Birden oluyor
Kendiliğinden oluyor hem de:
Gökyüzü
Kuş
Çocuk
Ağaç

Yapraklarda dolaşan rüzgâr bile
Değişiyor.

Çocuk diyor ki daha sonra:
«Ver kuşlarımı gökyüzü!»

Ağaç diyor ki daha sonra:
«Ver kuşlarımı rüzgâr!»

Kuşlara gelince
Bir şey demiyor onlar:
U-
çu-
yor-
lar.

MASAL

Bir gün gidersen oraya
Çakırdikenlerine sor
Sincaplara ve ceviz ağaçlarına
Sincaplara
Bir gün gidersen

Ne kuş uçar ne kervan geçer
Gökyüzünden yalnız bulutlar geçer
İşte orda o dağ başında
İşte orda
Ne kuş uçar

Nice karacalar suya inmiştir
Çok yıllar olmuştur
Yollar aşılmış beller geçilmiştir
Güneşsiz günler gelip çatmıştır
Ve kapılar kilitlenmiştir

O YILLAR

Anımsadın iyice
Eğreltiotlarını
Boruçiçeklerini
Ayva kokulu
İşte o küçük evi

Anımsadın iyice
Çekilen acıları
Durgun akan suları
Tan mavi gözkapağını
Onun üstüne açtı

Unutmadm unutma
O yılları

ANI

Oğlumla kıra gitmiştim, küçücük adımlarıyla
çayırların üstünde koşmak istiyordu ve düşüyordu.

Bir kurbağa
sıçrayıverdi önünde: Hiç görmemişti, korktu.

Bir ağaç vardı, tırmanmak istedi.

Bir hendeği
atlamak istedi, bir taşı yerden sökmek.

Koştu koştu koştu sonra
yakalamak istiyordu bir serçeyi.

Apartmanın üçüncü katında, elli santim var yok
daracık ama upuzun bir balkonda

Gökyüzünü, apartmanların çatılarını, uzaktaki
ağaçsız birkaç tepeyi
göre göre büyüyordu işte, kentli bir çocuk olarak.

O gün kırda
çıldırdı sanki, ne yapacağını bilemiyordu
sevinçten.

Önceki gün yağmur yağmıştı, patlamıştı bütün otlar
yuvarlanıp durdu
yemyeşil oldu üstü.

Kahkahalarını görmeliydiniz, nasıl da
çığlıklar atıyordu.

«Koş baba, koş!» diyordu, koşarken bir kelebeğin
incecik, renkli kanatları ardında.

SÖYLENCELER

İDA

Denizle ova
karışır birbirine Edremit'te
ve zeytinlikler
verir en güzel zeytini;
hepsi de
alın teri, el emeği.

Edremit'in arkası
dağlar, Koca Katran Dağları.

Bu dağların yağmuru
kavuştukça toprağa
çılgın bir sevinç sarar doğayı.

Söylenceye göre
toprakla yağmur
iki sevgilidir
ve onların sevgileriyle
yeryüzü yeşerir.

Katran Dağlarının doruğu
tanrılar tanrısı Zeus'un
oturduğu yerdir.

Eski adı İda
olan bu dağda
rüzgârlara buyurucu
göklere gökkuşağı asıcı Zeus
durup
Troya savaşını izlemiştir.

Homeros, «çok pınarlı İda» der ona,
İlyada'da böyle geçer adı.

Söylence yiğidi Herkül
bir gün, susamış
ve kazmış İda'nın eteklerini,
soğuk sularıyla bir ırmak
başlamış akmaya.

Derler ki
ay ışığında
onun sularında yıkanan kadınların
altın sarısı olur saçları!

Onun için
o yörenin bütün kızları
yıkanır sularında
ve yine onun için
sarıdır saçları.

İda'da büyüyen ulu ağaçlar
göklerdeki bulutları toplar
kovalar bereketli topraklara,
İda'nın göz yaşları
gibidir yağmurlar
ve yüz pınarıyla İda
yağmurlarıyla İda
sular o toprakları.

BEŞPARMAK DAĞLARI

Orada, Büyük Menderes
Dolana dolana akar,
Bin bir kıvrımlı, ay ışığında gümüş
Bir sudur o,
Sular bereketli ovaları
Ve girip çıkar
Bafa Gölü'ne.

Bafa Gölü
Gümüş renkli balıklarıyla
Dağlar arasında
Bir ayna gibidir;
Bu yüzden, ona
Ay Tanrıça Artemis'in
Aynası denir.

Bafa'da, göl kıyısında
Yemek yerken
Çıkıp gelen bir karga
Masamıza konuk olmuştu,
Paylaşmıştık onunla
Balıklarımızı ve suyumuzu.
Sanki bir söylence kuşu
Sanki bir eski dost
Öyle gelmişti bize.
Ayrılırken
Üzülmüştük
Alıp
Götüremediğimize.

Bafa Gölü'nü
Kıyı kıyı izler Beşparmak Dağları
Beş kardeş gibi.

Bu dağların suyu, rüzgârı
Bulutları toplayıp
Güden dorukları,
Kayaları sımsıkı kavrayan ağaçları
Bulunmaz hiçbir yerde.

Artemis, Ay Tanrıça
Gökyüzünün güzel kızı
Salar ışıklarını her gece
Oynaşır gülüşleri
Pul pul
Gölde.

ÇİNE ÇAYI

Aydın'dan Muğla'ya
Giderken
Çine ile Yatağan arasında
Bir yer vardır, Gökbelen.

Ağaçsız, otsuz
Çırılçıplak, yüce kayalar...
Ki yol, dolana dolana gider
Gökbelen'e kadar.

İşte orda
O çıplak kayalıklarda
Bir su sesi gelir
Kulağınıza:
Çine Çayı'dır bu,
Çılgın kavalcısı
Söylencenin.
Akar gider
Küçük çavlanlarla.

Kıyısında
Pembe zakkumlar
Ve rüzgârda sallanan
İnce, uzun kavaklar...

KÜÇÜK ŞİİRLER

ACILAR ÜZERİNE

Bir yoldur gidiyorum
İnişler mi yokuşlar mı

Acılar acılar acılar
Hep böyle kışlar mı

Sözcükler tutsak
Başa gelmedik işler mi

Tarih söyler sözünü
Doğrular mı yanlışlar mı

Gün gelip süre dolanda
Öne düşecek başlar mı

Ben onu bağışlamam
O beni bağışlar mı

ZOR GÜNLER ÜZERİNE

1

Bir kalemim olsa
gül ağacından

sevgi yazsa
özgürlük yazsa

bu sözcükler
doldursa kitapları

kitaplar
doldursa rafları

ve hiçbiri
toplanmasa

2

Artık
inanmaya başladım
«Dostlarım,
dostluk yoktur»
diyene.

Ak saçlarım diken oldu
Başa gelmedik ne kaldı

Kardeşler
n'olur
olan olmuş demeyin
bir çare bulun
zor günlere

CAN VE ÇİN ÜZERİNE

1

Can kuşu dayanınca cama
bir güzel güz olmuş,
gözleri iri iri açılmış
kırk katırlı kırk satırlı
şu ülkede
yaşayan bizlerin.

Ve bir nice günde
gece olmuş gündüz olmuş,
derlenip toparlanmış
günahlarımızdan arınmış
uzanmış
ız
toprağa
sessiz
ce.

Acıbadem
neden acı, bildim:
çektiğinden.
Sen neden güzelsin
bildim:
güzelliğinden!
Uzak bir ülke
şimdi, Çin;
gitsek de
gelsek de
gözleri çekik.

Yazıldı şiir
lerde her şey,
yine de
çok şey var söylenecek
bunu bilir
bunu söylerim:
altın aldı başını gitti
nicelerini daha bir öldürdü
aşk derdi ekmek derdi.

3

Çünkü kış
bir kuş
tur
konar avucuma
ve ağaç
ta derinden kökleri
solur
karlı havalarda.

Yorgundur
can, Çin kadar.

EZİNÇLE SEVİNÇ ÜZERİNE

1

Hüznün de bir tadı var
aylı gecelerde.
Yaşlı ağaç durmadan salar
dallarını rüzgâra,
ırmak ağır akar
ovada
ve sular, geçtiği yerleri

daha dün gibi.

2

Ne çok gül
ne çok gökyüzü
ne çok gözyaşı
iç içe, ezinçle sevinç,
kışı, yazı
birdenbire çıkıp gelen güzü
sisi, pusu

ile, daha dün gibi.

3.

Ama, düşlerin bile
bir sonu geliyor.
İnsan yine de
tutunacak bir dal arıyor
sığınıyor umuda
dün bugün ille de yarın
yürek dayanıyor böylece

ey sevgili ülke, gözyaşlarına.

4

Atmaca, şahin de olsa
yorulur avcı.
Çünkü av, avcıyı tanır
yol, yolcuyu
ve yürek dostu tanır.
Selamım var, kuş kanadında
götürür müsün

ey yolcu, gidişin ne yana?

ÇİÇEKLER ÜZERİNE

1

Neden
büktün boynunu
Boyun eğmek
kurtarır mı seni çiçeğim
rüzgârın elinden
Boyun eğme ki
dik dur ki
kırılmasın ışkının yaprağın

2

Saksılarda sardunya
gül karanfil Afrika menekşesi
neler neler
Saksılarda begonya
çarkıfelek
kızkalbi
sümbültebeç
Atatürkçiçeği

3

Nergis kendini seven
bencil bir çiçek
Yüzer
Abant'ta göl içinde
nilüfer
Gelinzambağı süsen
güzelhatunçiçeği hasekiküpesi
mürdümük
acıbakla horozibiği
siklamen

4

Karacaoğlan
der ki:
«çiçekler içinde
birdir menevşe»
Orası öyle de, çok sevilir
yine de
gül karanfil ve lale
Ve çabuk unutulur
unutmabeni

5

Çiçeklerin de dili vardır
derler
Akasya hoşa gitmek isteği
Glayöl
pembe ya da kırmızı
tenhada buluşalım demektir
şakayık
heves
mimoza gizli sevda
şu bizim yüzyıllardır
çektiğimiz

İSTEKLER ÜZERİNE

1

İşte sonunda
gösterdi burnunu Güneş
bulutlar arasından,
günü geldi
sokağa çıkmanın,
iliklerimize işleyen soğuk
kışın
o korkunç yalnızlığı
erdi sona
canım Güneş'le.

2

Sigarayı keyifle içen
genç arkadaşım
sevgilini de
keyifle öp,
dostlarını
kucakla
iş işten geçmeden,
çalmadan kapını
yaşlılık, ölüm.

3

Zaman
girdi araya,
uzaklaştı dostlar
kaldı arkadaşlıklar,
yeni kaygılar, yeni
dostlar, düşmanlar...
Kişi
yaşayıp gidiyor
böylece.
Şu üç günlük dünya
ne çok şey yüklüyor
insana.

4

Sabahları
çıkarken sokağa
günaydın der misin
komşuna,
gülümser misin
köşede gazete satan
çocuğa,
gelince sıran
biner misin otobüse, dolmuşa?

Ah, ne güzel düş bunlar!

5

Nasıl da kirli
havası bu kentin,
kirleniyor
her şeyimiz,
yanıyor
gırtlağımız
ses tellerimiz,
türkü söylemek
özgürce
artık bir düştür
bahardan önce.

Şimdi sokağa çıksam
seninle karşılaşsam
başkaları da öyle
başkalarıyla
herkes kol kola
herkes kol kola
yürüsek, sevgiyle
yürüsek, gülümseyerek
yaşam
avuçlarımızda
bir kuş gibi
çırpınsa... çırpınsa...

GÜN VE TAN ÜZERİNE

1

Şimdi
toz ve toprak olmuştur.

Kanar
yine de
yüreğine dolanan.

2

Çünkü çok önce
gökyüzünden
geçer
kuşlar.

3

İncecik, sızan bir çeşme
çavlan
yüzlerce
gün ışığı.

4

Onu söyleme, ey çılgın
çiğ bir çiğsemeyle
ey yabanıl uçurum.

5

Göğsüne çektiğin
yalazıdır
soluğumun.

6

Çünkü kentlerden çıkıp gidiyorsun
artık yok
çünkü kentler.

7

Herkes yalnız
yüzlerce herkes

ey, ağaran gün sevdalısı
ey sevgilim

insan
sığınır şafağına!

YAŞAMAK ÜZERİNE

1

Çarpıyor mu yüreği
Bir kuş gibi, ona sor
Ne düşünüyor, ona sor
Neden susuyor, ona sor
Civanperçemi
Bir bitki mi, ona sor
Geçen günleri ona sor
Gelen günleri ona sor

2

Sevincin yanına koyma
Ne üzüncü
Ne bir başka şeyi
Sevin
Şu gökyüzüne
Şu uçan kuşa
Sevin
Bugün de yaşadığına

3

Gülerken
Dişleri görünen dostum
Aman unutma
Gülmeyi
Bir kez unuttun mu
Neylesen
Gülemiyorsun bir daha

4

İnan
Hiçbir şey güzel değil
Şu yeryüzünde
Sen olmasan
Ülke de senin için
Devlet de
Bunu bil
Kullan hakkını
Yaşa kardeşim
Özgürce

5

Omzuna konan kuş
Devlet kuşu değil
Kırlangıç olsun
Yuva yapsın güzel günlere
Çamur sıvayı sıvayı
Çoğaltsın
Yavrularını
Senin gibi

6

Daha gün doğmadan
Sensin yola çıkan
Sulanır bu topraklar
Senin göz yaşınla
Tuttuğun altındır
Yediğin içtiğin
Senin değil
Nedense

7

Neden
Kapandın içine
Kışın kar altında
Kalan çiçekler bile
Açar
Bahar geldi mi
Hele bir gelsin bahar
Sen de açarsın

8

Derdin ne ey ozan
Yüreğini sıkan ne
Sevdan ne yana ey ozan
Seni suskun kılan ne
Ona mı kalır ey ozan
Sultan Süleyman'a kalmayan

9

Bir gün
Unutursan
Bugünleri
Dostlarını
Düşmanlarını
Çektiklerini
Anla ki dostum
Ölmüşsün

10

Dolanı ay dolanı
Gün güleni güleni
An ileni ileni
Sev öleni öleni
Yaşa bileni bileni

İÇİNDEKİLER

SÖZLER VE ACILAR

Türkiye, Sevgilim 7
Sokak Düşünceleri 9
Çürüme 12
Kent 14
Çocukları, Ülkemin 15
Dar Günlerde Göğe Bakan Biri Konuşuyor 17
Kimse 19
Olmaz Olur Şeyler 20
Umutsuz Muyuz? 22
Sözler ve Acılar 24

DOSTLAR

Tarih, Coğrafya, Yurt Bilgisi 29
Arkadaş 32
O 34
Demirci Çırağı 35
Yıllar Sonra Orhan Veli 38

ANILAR

Bir yaz Gecesi 41
Park 43
Masal 45
O Yıllar 46
Anı 47

1983 yılı Toprak şiir ödülü
"Gül Sevgili Yurdum" adlı kitabıyla
Ali Püsküllüoğlu'na verildi.
Ozan, bu yapıtı için şöyle demektedir:
"Çok ayrı, çok değişik bir kitap mı bu?
Değil. Şiirimin süreği.
Son iki kitabıma daha bir bağlı.
Doğasıyla, insanıyla, çelişkileriyle
yurdumu koydum içine şiir olarak
Biçimci bağnazlıktan uzak,
yalın, kendimce söyleyişlerdir bunlar.
Günün tanıklığıdırlar."

150 Lira